

СПРАВА «ТРЕТ'ЯК ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF TRYETYAK v. UKRAINE)

(Заява № 10919/20)

Стислий виклад рішення від 22 вересня 2022 року

У вересні 2015 року заявник ініціював судове провадження, вимагаючи від національних судів встановити конкретний графік для його регулярних побачень з дитиною та участі в її вихованні. Згодом заявник декілька разів просив змінити умови проведення побачень.

У період з січня 2016 року до травня 2019 року справа перебувала на розгляді у Дарницькому районному суді міста Києва (далі – суд першої інстанції). Протягом цього періоду справу двічі передавали іншим суддям після відсторонення та закінчення строку повноважень двох суддів.

У травні 2019 року суд першої інстанції ухвалив рішення, яким частково задовольнив позовну заяву заявника про реалізацію його права на спілкування з дитиною і встановив детальний графік та умови його побачень й спілкування з нею.

У лютому 2020 року Київський апеляційний суд скасував рішення Дарницького районного суду міста Києва та ухвалив нове, частково задовольнивши позовну заяву заявника про реалізацію його права на спілкування з дитиною.

Остаточним рішенням у листопаді 2020 року Верховний Суд залишив без задоволення касаційну скаргу заявника.

До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявник скаржився за статтею 6 та статтею 8 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція), що провадження було невинувато тривалим і це зрештою призвело до «повного відчуження» дитини від нього. Крім цього, заявник скаржився за статтею 13 Конвенції на відсутність ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цим.

Розглянувши скарги, Європейський суд зазначив, що провадження на національному рівні стосувалося спілкування заявника з його малолітньою дитиною, якій на момент подання позову було два з половиною роки, і тому за своїм характером провадження явно потребувало особливої ретельності та звернув увагу, що розгляд справ тривав близько п'яти років і двох місяців у судах трьох інстанцій і цей період слід вважати надто тривалим, враховуючи важливість предмету спору для заявника. У зв'язку із цим Європейський суд дійшов висновку, що у цій справі було порушено пункт 1 статті 6 Конвенції.

Європейський суд також вказав на відсутність в українському законодавстві ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку зі скаргами на тривалість провадження і констатував порушення статті 13 Конвенції.

Розглянувши скарги заявника за статтею 8 Конвенції щодо несправедливих умов проведення побачень, встановлених у постанові Київського апеляційного суду, Європейський суд вказав, що не вважає за доцільне розглядати ці питання у контексті цієї справи.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

- «1. Оголошує заяву прийнятною;
2. Постановляє, що було порушено пункт 1 статті 6 Конвенції;
3. Постановляє, що було порушено статтю 13 Конвенції;

4. Постановляє, що:

(a) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити на банківський рахунок, вказаний паном Б. Фокієм, такі суми, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу:

(i) 7 500 (сім тисяч п'ятсот) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватися, в якості відшкодування моральної шкоди;

(ii) 1 000 (одна тисяча) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватися заявнику, в якості компенсації судових та інших витрат;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

5. Відхиляє решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції».